

سُورَةُ الْأَحْزَابِ سوره قی الأحزاب

بِسْمِ اللَّهِ خُودَا الرَّحْمَنُ ئەو پەری بە بە زەیی و میهرەبان (ناویکی پیرۆزی خودایه) الرَّحِيمُ ئەو پەری بە خشنده (ناویکی پیرۆزی خودایه)

يَا أَيُّهَا هُوَ ئەي أَنَّبِيَّ پینگەمبەر أَتَى پارتیزکاری بکه و بترسه له اللَّهِ خُودَا وَلَا تُطِيعْ و بە گوئی- الْكَافِرِينَ کافره کان

وَالْمُنْفِقِينَ و دوو ڕووه کان (-مهکه) إِنَّ بە دُنْیایی اللَّهِ خُودَا كَانَ هه میشه عَلِيماً تهواو زانا و ئاگاداری حَكِيماً تهواو کار به جی (یه)

(۱) وَاتَّبِعْ و بکه وه دواي مَا يُوحَى ئەوهی سروش (وهی) ده کری إِلَيْكَ بۆتۆ مِنْ له رَبِّكَ پەرور دیگارت إِنَّ بە دُنْیایی

اللَّهُ خُودَا كَانَ هه میشه بِمَا به وهی تَعْمَلُونَ ئیوه ده یکه ن خَيْرًا تهواو ئاگاداری ورد و درشته (۲)

وَتَوَكَّلْ و پشت به سه ته و ته وه ککول بکه عَلَى له سه ر اللَّهُ خُودَا وَكَفَى و - بِاللَّهِ هه ر خُودَا (-به سه سه)

وَكَيْلًا کاروبارت پتی بسی پری و پشتی پی به به سه ستی (۳) مَا - جَعَلَ دای (-نه) ناوه اللَّهِ خُودَا لِرَجُلٍ بۆ (هیچ) پیاویک مِّنْ له

قَلْبَيْنِ دوودلان فِي له جَوْفِهِ ناو بۆشایی ناوه وهی بیت وَمَا (وای) نه جَعَلَ کردوه- أَزْوَاجَ هاوسه رانتان إِلَیْی ئەوانه ی

تُظْهِرُونَ ظیهار ده که ن مِنْهُمْ له گه لیان أُمَّهَاتُكُمْ دایکانتان (-بن) وَمَا (ههروه ها وای) نه جَعَلَ کردوه

أَدْعِيَاءُكُمْ به ناو ئیوه بانگراوه کان و به ئیوه لکاندراوه کانتان أَبْنَاءُكُمْ کورانتان (-بن) ذَلِكُمْ ئائیه هه ر قسه ی ئیویه

بِأَفْوَاهِكُمْ به ده می خۆتان وَاللَّهُ و خُودَا (هه ر) يَقُولْ - الْحَقُّ هه ق و راستی (-ده ئیت) وَهُوَ وهه ر ئەو يَهْدِي رینموونی ده کات بۆ

السَّبِيلِ راسته ریگا (۴) أَدْعُوهُمْ ئەوان بانگ بکه ن لِأَبَائِهِمْ به ناوی باوکه کانی خویان هُوَ ئەوه أَقْسَطُ دادپهروه تره عِنْدَ لای

اللَّهُ خُودَا فَإِنْ جا ئەگه ر لَمْ نه تَعْلَمُوا (نه) تانزانی (کنیه) ءَابَاءَهُمْ باب و باپیرانیان فَاِخْوَنُكُمْ ئەوه (ئەوان) براتانن فِي له

الدِّينِ ئاین وَمَوْلَاكُمْ و خزمه تکارانتان وَلَيْسَ و نیه عَلَيْكُمْ له سه رتان جُنَاحٌ (هیچ) گونا هیک فِيمَا له وهی أَخْطَأْتُمْ هه له تانکرد

بِهِ لِي وَلَكِنْ جَغَلَهُ مَا تَهْوَى تَعَدَّتْ - قُلُوبُكُمْ دَلَّهَ كَانْتَان (مه بهست و قه سديان بووييت) وَكَانَ وَ هه ميشه الله خودا

غَفُورًا زُورَ لَيَبووردهى رَحِيمًا زُورَ به زه بيه (٥) النَّبِيِّ پيغه مبه رِ اُولَى له پيشتره بِالْمُؤْمِنِينَ بۆ پرواداره كان مِنْ له

أَنْفُسِهِمْ خُوبَانِ وَأَزْوَاجُهُمْ وَ خِيزَانَه كَانِي أُمَمَتُهُمْ دايكانيانن وَأُولُوا وَ خاوهن أَلْأَرْحَامِ (په يوه ندى) خزميه تى بَعْضُهُمْ هه نديكيان

أُولَى له پيشتره بَعْضُ بۆ هه نديك فِي له ، له ناو كِتَبُ كيتابي الله خودا مِنْ له الْمُؤْمِنِينَ پرواداره كان

وَالْمُهْجِرِينَ وَ كۆچكهره كان إِلَّا مه گهر أَنْ تَهْوَى كه تَفْعَلُوا - إِلَى به أُولِيَاءِكُمْ كهس و كاره كانتان مَعْرُوفًا چاكه يه ك (-بكه ن)

كَانَ - ذَلِكَ تَهْوِيَانِ فِي له الْكِتَابِ كيتاب مَسْطُورًا نوسراوه (٦) وَإِذْ وَ كَاتِي أَخَذْنَا وهرمانگرت مِنْ له النَّبِيِّنَ پيغه مبه ران

مِيثَقَهُمْ پهيمان و به لئينيان وَمِنْكَ وَ له تَوْش وَمِنْ وَ له نُوحٍ نوح و اِبْرَاهِيمَ و ئيبراهيم وَمُوسَى و موسا وَعِيسَى و عيساى

أَبْنِ كُورَى مَرِيَمَ مه ريه م وَأَخَذْنَا وَ وهرمانگرت مِنْهُمْ له وان مِيثَقًا پهيمان و به لئينيكي غَلِيظًا زُورَ (توند) (٧)

لَيْسَ تا پرسيار بكات له الصّٰدِقِينَ راستگوگان عَنْ له صِدْقِهِمْ راستى و راستگوويه كه يان وَأَعَدَّ وَ ئاماده يكردوه

لِلْكَافِرِينَ بۆ بيپروا و كافره كان عَذَابًا عه زاب و ئه شكه نجه يه كي اَلَيْمًا زُورَ به ئازار (٨) يَأْتِيهَا هُوَ تَهَى اَلَّذِينَ تَهوانه ي

ءَامَنُوا پرواتان هيناوه اَذْكُرُوا يادبكه نه وه نِعْمَةً نازو نعيمه تى الله خودا عَلَيْكُمْ به سهرتان ، بۆ سهرتان ، له سهرتان إِذْ كه

جَاءَكُمْ بۆتان هات جُنُودٌ سهر بازه كانيك فَأَرْسَلْنَا جا ناردمان عَلَيْهِمْ به سهريان ، بۆ سهريان رِيحًا (ره شه) باييك

وَجُنُودًا وَ سهر بازانيك لَمْ هه رگيز نه تَرَوْهَا تان بينى وَكَانَ وَ هه ميشه الله خودا بِمَا به وهى تَعْمَلُونَ ئيوه ده يكه ن

بَصِيرًا تَهواو تَهواو بينايه (٩) إِذْ كَاتِي كه جَاءَكُمْ تَهوان بۆتان هاتن مِنْ له فَوْقَكُمْ سهر سهرتان وَمِنْ وَ له أَسْفَلَ ژيره وه

مِنْكُمْ له نگو وَإِذْ وَ كَاتِي كه زَاغَتْ به لاداچوو الْأَبْصَرُ بينايه كان وَبَلَغَتْ وَ - الْقُلُوبُ دَلَّهَ كان (-گه يشتنه) الْحَنَاجِرَ گهرو و قورگان

وَتَظُنُّونَ وَ گومانده به ن بِاللَّهِ به خودا الظُّنُونًا (جوره ها) گومانان (١٠) هُنَالِكَ ئا له وئى اَبْتَلِ تاقيك رانه وه الْمُؤْمِنُونَ پرواداره كان

وَزَلْزَلُوا و راهه ژنیران زَلْزَلَا راهه ژانیکي شَدِيدًا زور تووند (۱۱) وَاِذْ و (یادکهنه وه) کاتی که يَقُول -

الْمُنْفِقُونَ مونا فیک و دووړه کان وَالَّذِينَ و نهوانه ی فِي له ناو قُلُوبِهِمْ دلّه کانیان (هه بوو) مَرَضٌ نه خوشینیک (-دهیانگوت) مَا -

وَعَدْنَا واده و به لّینیان پې (-نه) داوین الله خدا ورسوله و پیغه مبه ره که ی إِلَّا (به شتی) جگه له غُرُورًا فريوودان و هه لّخه له تاندن

(۱۲) وَاِذْ و (یادکهنه وه) کاتی که قَالَتْ - طَائِفَةٌ کومه ل و دهسته یه کیان مِنْهُمْ له وان (-گوتیان) يَٰأَهْلَ هُوَ ئه ی خه لکی

يَثْرِبَ یه ثریب (مه دینه) لَا مَقَامَ مانه وه نیه لَكُمْ بۆتان فَارْجِعُوا ده ی بگه پینه وه وَيَسْتَدِنَ و - فَرِيقٌ کومه لّی

مِنْهُمْ له وان (-ئیزن ده خوازن له) اَلَّذِي پیغه مبه ر يَقُولُونَ نه وان ده لّین اِنْ به راستی بَيِّنَاتٍ ماله کانمان عَوْرَةً که لّین و عه یبداره وَمَا و-

هِيَ له راستی (ماله کانیان) بِعَوْرَةٍ (هیچ) عه یب و کیشه و که لّینیکي (-نیه) اِنْ - يُرِيدُونَ شتیکیان (-نا) وِيت إِلَّا جگه له

فَرَارًا راکردن و هه لّتن (له مه یدانې جهنگ) (۱۳) وَلَوْ و نه گهر دُخِلَتْ به ژوورکه وترئ عَلَیْهِم به سه ریاندا مِنْ له

أَقْطَارَهَا چوارده وریان ثُمَّ پاشان سُلُوا داوای- اَلْفِتْنَةَ فیتنه و کوفریان (-لیبکری) لَا تَوَهَا نه وه به د لّنیایی ده یانکرد وَمَا و-

تَلَبَّثُوا نه ده مانه وه بَهَا تیایدا إِلَّا ئیلا - یَسِيرًا ماوه یه کی که م (-نه پې) (۱۴) وَلَقَدْ و به د لّنیایی کَانُوا له رابردو دا

عَهْدُوا واده و به لّینیان دابوه الله خدا مِنْ له قَبْلَ پېش نه وه لَا يُؤْلَوْنَ وهرناگېرن اَلْأَدْبَرُ دوواوه یان (و پشت هه لّناکه ن)

وَكَانَ و هه میشه عَهْدَ عه ده و په یمانی الله خدا مَسْئُولًا جتی پرسیار لیکرانه (۱۵) قُلْ بَلَىٰ لَنَ هه رگېز-

يَنْفَعُكُمْ سودتان پې (-نا) به خشئ اَلْفِرَارَ فیرار و راکردن اِنْ نه گهر فَرَرْتُمْ رابکه ن و فیرار بکه ن مِنْ له اَلْمَوْتِ مه رگ و مردن اَوْ یان

اَلْقَتْلَ (له) کوشتن وَاِذَا و که وای لَا - مُتَمَعِّنَ رابوئری (-نا) که ن إِلَّا مه گهر قَلِيلًا که مئیک (۱۶) قُلْ بَلَىٰ مِنْ نه وه کی یه

ذَا اَلَّذِي نه وه ی بَعِصْكُمْ ده تانپاریزی مِنْ له راست الله خدا اِنْ نه گهر اَرَادَ نه و- بِكُمْ بۆ ئیوه ی (-بویت) سَوَاءً خراپه یه ک

اَوْ یان اَرَادَ بیه ویت بِكُمْ بۆتان رَحْمَةً به زه ی و میهره بانه ی ک وَلَا یَحْدُونَ و هه رگېز نادوژنه وه هُمْ بویان مِنْ له دُونَ غه یری

الله خودا وليا دوست و پشتيوانيك وَلَا نَصِيرًا و نه سهرخهر و يارمه تدهري (١٧) قَدْ به دنياي يعلّم -

الله خودا (-دهزاني و دهناس) الْمُعْرِقِينَ كۆسپدانهر و ساردكه ره وه كان مِنْكُمْ لهنگو وَالْقَائِلِينَ و ئهوانه ي ده شلّين لِإِخْوَانِهِمْ به براكانيان

هَلُمّ ده ي ئاماده بن و وهرن إِلَيْنَا بۆلامان وَلَا يَأْتُونَ و ئهوانيش نايه نه الْبَاسُ ناخوشي (جهنگ) إِلَّا تهنها - قَلِيلًا كه ميک (-نه ي)

(١٨) أَشْحَى رَهْزِيل و قرچوکن عَلَيْكُمْ بۆ سهرتان فَإِذَا جَاكَ تَرَس (-هات) رَأَيْتَهُمْ ئهوان ده بيبي

يَنْظُرُونَ ده روانن إِلَيْكَ بۆلاي تۆ تَدُور - أَعْيُنُهُمْ چاوه كانيان (-ده سوړي) كَالَّذِي وهك ئه وه ي يَغْشَى داده پوشرته

عَلَيْهِ سهرى (له هوشخوده چي) مِنْ لَه الْمَوْت مهرگ و مردن فَإِذَا جَاكَ تَرَس - أَتَرَس و بيم (-پوشت)

سَلَقُوكُمْ ده تانده نه بهري بِالْأَسِنَّةِ به زمانانيكي حَدَادٍ تِيژ (دريژ) أَشْحَى رَهْزِيل و قرچوکن عَلَى له سهر أَخْيَرِ خَيْر و چاك أَوْلَئِكَ ئهوان

لَمْ يُؤْمِنُوا بروايان نه هينا فَأَحْبَطَ ئيتير پوچيكرده وه الله خودا أَعْمَلَهُمْ كار و كرده وه كانيان وَكَانَ و هه ميشه ذَلِكَ ئهويان عَلَى بۆ

الله خودا يَسِيرًا زورئاسانه (١٩) يَحْسَبُونَ ئهوان وا حساب ده كه ن الْأَحْزَاب دهسته و گروهه كان لَمْ يَذْهَبُوا نه پوشتوون

وَإِنْ و ئه گهر يَأْتِ الْأَحْزَاب دهسته و گروهه كان (-بيّن) يَوَدُّوا ئهوان زور حه زده كه ن لَوْ ئه گهر - أَنَّهُمْ ئهوان

بَادُونَ ده رچووي دهشت و سارا (-بوان) فِي له ناو الْأَعْرَاب عاره به دهشته كيه كانا يَسْتَوْنَ پرساريان بكر دبا عَنْ له

أَنْبَاءَكُمْ هه واله كانتان وَلَوْ و ئه گهر كَانُوا بهاتايه - فِيكُمْ له ناوئيه (-بوان) مَا نه قَتُلُوا (ده جهنگان) إِلَّا تهنها قَلِيلًا كه ميک (-نه ي)

(٢٠) لَقَدْ به دنياي كَانَ - لَكُمْ بۆتان هه (بوو) فِي له رَسُول پيغه مبهري الله خودا أُسْوَةٌ نمونه و سهرمه شقيكي

حَسَنَةٌ چاك لَمَنْ بۆ ئه وه ي كَانَ - يَرْجُوا ئاوات و هيواي هه (-بوو) ه به الله خودا وَالْيَوْم و رۆزي الْآخِر دواي وَذَكَر و يادي -

الله خودا ي كَثِيرًا زور (-كرده وه) (٢١) وَلَمَّا جَاكَ تَرَس - الْمُؤْمِنُونَ برواداره كان الْأَحْزَاب دهسته و گروهه كانيان (-بيبي)

قَالُوا گوتيان هَذَا ئه وه يه مَا وَعَدْنَا ئه وه ي به ئيني پيدا بووين الله خودا وَرَسُولُهُ و پيغه مبهري وَصَدَق و راستيان كرد الله خودا

وَرَسُولُهُ و پیغمبره که ی و مَا و- زَادَهُمْ بُيُوتَانِي زِيَاد (-نه) كَرْد اِلَّا شَتِي جگه له اِيْمَنًا باوهر و تَسْلِيمًا و ملکه چی و ته سلیم بوون

(۲۲) مِّنْ هَهِيه لِه الْمُؤْمِنِينَ بِرِوَادِرِه كَان رِجَالًا پیاوانیک صَدَقُوا رَاسْتِیان کَرْد مَا عَهْدُوا لِه و به ئینه ی دابویانه اَللّٰهُ خُودَا عَلَیْهِ

فِنِهِمْ هَهِيه لِه و ان مَن که سانیک قَضَى جَنِبَه جِئِي کَرْدِه نَجَبُهُ به ئین و نه زره که ی وَمِنْهُمْ و هه شه لِه و ان مَن که سانیک

يَنْتَظِرُ چاوهر وانی ده کا وَمَا وَنَه بَدَلُوا گُورِاون تَبْدِيلًا (هیچ) گُورَانِیک (۲۳) لَيَجْزِي تا پاداشت بداته وه اَللّٰهُ خُودَا

الْصَّادِقِينَ رَاسْتِگُورَان به بِصَدَقِهِمْ به رَاسْتِگُورِیان وَيُعَذِّبُ و عه زاب و ئه شکه نجه بداته الْمُنْفِقِينَ دوو پرووه کان اِنْ ئه گهر شَاءَ بیهوی

أَوْ يَان يَتُوب توبه بکات و خوش بیت عَلَيْهِم لَیْیان اِنْ به دَلْنِیَاي اَللّٰهُ خُودَا كَان هه میشه- غَفُورًا ئه و په ری لَیْبوورده ی

رَحِيمًا ئه و په ری به به زه ی (-بووه) (۲۴) وَرَدَّ و گِیرِپه وه اَللّٰهُ خُودَا الَّذِينَ ئه وانه ی كَفَرُوا کوفرِیان کَرْد و بِي بَرِوَابوون

بَغِيْظِهِمْ به دَلْسارْدی خُویانه وه لَمْ يَنَالُوا ده ستیان نه گه یشته خَيْرًا (هیچ) چاکه و خَیْر (یک) وَكَفَى و- اَللّٰهُ خُودَا

الْمُؤْمِنِينَ بِرِوَادِرِه کانی (-پاراست له) الْقِتَال جهنگ و کُوشْتار وَكَان و هه میشه- اَللّٰهُ خُودَا قَوِيًّا به هیزی عَزِيْزًا بِالَادَه ست (-بووه)

(۲۵) وَأَنْزَلَ و (خودا) دایبه زانْد الَّذِينَ ئه وانه ی ظَهَرُوهُمْ پشْتیان گرتن مِّنْ لِه أَهْل خاوه نی الْكِتَاب کیتابه کان (جوله که کان)

مِّنْ لِه صِيَاصِيْهِمْ کُوشک و قه لا کانیان وَقَذَف و فرِیدایه فِي نَوا قُلُوبِهِمْ دَلَه کانیان الرَّعْب ترس و بیم فَرِيقًا کُومه ئیک

تَقْتُلُوْنَ ده کوژن وَتَأْسِرُوْنَ و به دیل ده گرن فَرِيقًا کُومه ئیک (۲۶) وَأَوْرَثَكُمْ و بو ئیوه ی به جیه ئیشت اَرْضَهُمْ خاکی ئه و ان

وَدِرَهُمْ و زیده که یان وَأَمْوَالُهُمْ و مال و سامانیان وَأَرْضًا و خاکیک لَمْ - تَطَوَّاهَا پِیْتان (-نه) نابووه سه ری وَكَان و هه میشه

اَللّٰهُ خُودَا عَلٰی لِه سه ر كُلّ هه موو شَئِيْ شَتِیک قَدِيْرًا ته و او توانا داره (۲۷) يٰأَيُّهَا هُو ئه ی اَلنَّبِيّ پیغمبره قُل بَلٰی

لِأَزْوَاجِك به خیزانه کانت اِنْ ئه گهر كُنْتُمْ ئیوه وای تَرَدْنَ بتانه وی الْحَيَوةُ ئیان ی الدُّنْيَا دُونیا وَزِيْنَتَهَا و جوانی و پاراوه ی

فَعَالَيْنِ ده وهرن أَمْتَعَنَّ پاره ی موته ی طه لافتان بده ی وَأَسْرَحَنَّ و سه ربه ستان بکه م سَرَّاحًا سه ربه ستیه کی

جَمِيلًا رِيك و جوانی (بِی كِشَه) (۲۸) وَإِنْ وَ تَه گهر كُنْتُنْ ئیوه وای تَرْدَنْ - اللَّهُ خُودَا وَرَسُولُهُ و پیغمبره که ی

وَالدَّارَ و مال و مه نزلگا الْآخِرَةِ زبانی دوواییتان (-بویت) فَإِنْ تَهوه به دنیایي اللَّهُ خُودَا أَعَدَّ ثاماده یکرده لِلْمُحْسِنَاتِ بۆ چاکه کاران

مِنْكُمْ لَهنگو أَجْرًا پاداشت و دهستحه قیه کی عَظِيمًا گه وره (۲۹) يَنْسَاء تَهی ژنه کانی النَّبِيِّ پیغمبره مَن تَهو که سه ی يَات -

مِنْكُمْ لَهنگو (-بینی و بکات) بِفَحْشَةٍ تاوانیکی گه وره مُبِينَةً ديار و ئاشکرا يُضَعِف دوجاره ده کری لَهَا لَو ی

الْعَذَابِ سزا و تَه شکه نجه ضَعْفَيْن دووهه نده وَكَانَ و هه میشه ذَلِكَ تَهویان عَلَی بۆ اللَّهُ خُودَا يَسِيرًا زورئاسانه (۳۰)

وَمَنْ و هه رکه سی يَقْنُتْ گوئیایه لی و بلکه چی بکات مِنْكُمْ لَهنگو لِلَّهِ بۆ خُودَا وَرَسُولُهُ و پیغمبره که ی وَتَعْمَلْ و بکات

صَلِحًا کاری چاک و به چاکي تَوْتَهَا پئیان ده دهین أَجْرَهَا پاداشت و دهسحه قی خوی مَرَّتَيْن دوجار وَأَعْتَدْنَا و ثاماده مانکرده

لَهَا لَو ی رِزْقًا رزق و رُوزیه کی كَرِيمًا زورکراوه (۳۱) يَنْسَاء تَهی ژنه کانی النَّبِيِّ پیغمبره لَسْتُنْ ئیوه-

كَأَحَدٍ وَهک (هیچ) که سیك (-نینه) مِّنْ لَه النَّسَاء ژنان إِنْ تَه گهر اتَّقِيْتُنْ له خُودَا ترسان و خُوتان پاراست فَلَا تُخْضَعْنَ -

بِالْقَوْلِ به گوفتار و قسان (دهنگی خُوتان ناسک مه که نه وه) فَيَطْمَعْ ئیتر- الَّذِي تَه وهی فِي لَه ناو قَلْبِهِ دَلِیدَا هه یه

مَرَضٌ نه خوشیه ک (-تهماع دهیگری) وَقَلْنِ و - قَوْلًا قسه و گو تاریکی مَعْرُوفًا چاک و دروست (-بلین) (۳۲)

وَقَرْنٌ و جیگیر بن و ئوقره بگرن فِي لَه ناو يُوْتِكُنْ ماله کانتان وَلَا تَبْرَجْنَ و خو مه رازنینه وه و خو ده رمه خه ن

تَبْرَجْ خُورازندنه وه و خو ده رخستنی الْجَهْلِيَّةَ (سه رده می) نه زانی و نه فامی الْأُولَى یه که مین وَأَقْنِ و رِيك و دامه زراو بکه ن الصَّلَاةُ نوژن ان

وَأَتَيْنَ و بینن الزَّكَاةَ زه کات (پاککاری و بره ودان) وَأَطِئْنَ و گوئیگر بن بۆ اللَّهُ خُودَا وَرَسُولُهُ و پیغمبره که ی إِنَّمَا لَه راستیدا -

يُرِيدُ -- اللَّهُ خُودَا (-ته نه ا-- دهیویتی) لِيَذْهَبَ تا لا ببات عَنْكُمْ لیتان الرَّجْسِ پیسی و ناپاکی أَهْلُ تَهی که س و کار و ئال

الْبَيْتِ و بهیت و مال (ی پیغمبره) وَيُطَهِّرُكُمْ و پاک و خاویتنان کاته وه تَطْهِيرًا (ته واوی) پاک کرده وه و خاویتن کرده وه (۳۳)

وَأَذْكُرَنَّ و یاد بکهنه وه مَا يَتْلَى نهوهی ده خویندریته وه فِي له ناو یو تکرر ماله کانتان مِنْ له ءَايَتٌ نایه ته کانی (قورئانی) اللَّهُ خودا

وَالْحِكْمَةَ له گهل حیکه مهت و لیژانی و کاربه جیتی (هه ئس و کهوتی پیغه مبهه ر) إِنَّ به دنیایی اللَّهُ خودا کَانَ هه میشه

لَطِيفًا میهره بان و به سۆزو ره حمی خَيْرًا ته واو شاره زای ورد و درشته (۳۴) إِنَّ به دنیایی الْمُسْلِمِينَ موسلمانان (له پیاوان)

وَالْمُسْلِمَاتِ و موسلمانان (له ئافره تان) وَالْمُؤْمِنِينَ و پرواداره کان (له پیاوان) وَالْمُؤْمِنَاتِ و پرواداره کان (له ئافره تان)

وَالْقَنَتِينَ و گوپرایه ل و ملکه چه کان (ی پیاوان) وَالْقَنَتِ و گوپرایه ل و ملکه چه کان (ی ئافره ته کان) وَالصَّادِقِينَ و راستگوکان (پیاوان)

وَالصَّادِقَاتِ و راستگوکانی (ی ئافره تان) وَالصَّابِرِينَ و ئارامگره کان (ی پیاوان) وَالصَّابِرَاتِ و ئارامگره کان (ی ئافره ته کان)

وَالْخَشِيعِينَ و داماوه کان بۆ خودا (له پیاوان) وَالْخَشِيعَةِ و داماوه کان بۆ خودا (له ئافره تان) وَالْمُتَصَدِّقِينَ و خیرکهره کان (له پیاوان)

وَالْمُتَصَدِّقَاتِ و خیرکهره کان (له ئافره تان) وَالصَّامِعِينَ و بهرۆزووبوه کان (له پیاوان) وَالصَّامِعَاتِ و بهرۆزووبوه کان (له ئافره تان)

وَالْحَفِظِينَ و پاریزکاره کان (له پیاوان) بۆ فُرُوجَهُمْ داوینیان وَالْحَفِظَاتِ و پاریزکاره کان (له ئافره تان) وَالذَّكِرِينَ و یادکهره وه کان بۆ

اللَّهُ خودا کَثِيرًا به زۆری وَالذَّكْرَتِ و یادکهره وه کان (له ئافره تان) أَعَدَّ - اللَّهُ خودا (-ئاماده یکردوه) لَهُمْ بۆیان ، بۆئوهان

مَغْفِرَةً لِّخَوْشِ بوونیک وَأَجْرًا و پاداشتیک ی عَظِيمًا زۆر گه وه و مه زن (۳۵) وَمَا و نه کَانَ بو وه

لِلْمُؤْمِنِ بۆ (هیچ) پرواداریکی (پیاو) وَلَا مُؤْمِنَةٍ و نه (هیچ) پرواداریکی ئافره تیش إِذَا ئه گهر قَضَى - اللَّهُ خودا وَرَسُولُهُ و پیغه مبهه رکه ی

أَمْرًا فه رمانیک و ئه مرئیکیان (-بریاردا و براندیانه وه) أَنْ که یَكُونُ - لَهُمْ لۆیان (-هه بیئت) الْخَيْرَةَ هه ئبژارده مِنْ له

أَمْرِهِمْ له کاره که یان وَمَنْ و هه رکه سی یَعْصِ سه ریچی - اللَّهُ خودا وَرَسُولُهُ و پیغه مبهه رکه ی (-بکات) فَقَدْ نه وه به دنیایی

ضَلَّ و نیل و گومرا بوو ضَلَّلاً و نیل و گومراییه کی مُبِينًا دیار و ئاشکرا (۳۶) وَإِذْ و کاتی که تَقُولُ ده تگوت لِلَّذِي به وه ی أَنْعَمَ -

اللَّهُ خودا (-فه زل چاکه ی کردوه) عَلَيْهِ له سه ری وَأَنْعَمْتَ و تۆش فه زل وچاکه ت کردوه عَلَيْهِ له سه ری أَمْسِكَ ده راگره

عَلَيْكَ لهسهر خوٽ (دهست بهرمه ده له) زَوْجَكَ خپزانه كهت وَاَتَى و پارېزكاري بكه و بترسه له اَللّٰهُ خُودَا وَتُخْفِي و تُو دهشاريپه وه

فِي له ناو نَفْسِكَ نهفسى خوٽ مَا اَللّٰهُ شتى خُودَا مُبْدِيَه بهدهرى دځى وَتَخْشَى و دهترسى له اَلنَّاس خه لك وَاَللّٰهُ و خُودَا

اَحَقَّ ههفتهر اَنْ كه تَخْشَه لى بترسى فَلَمَّا جا كاى قَضَى بهجى گهياند زَيْدٌ زهيد مِّنْهَا لى وَطَرًا ئامانجى (خوى)

زَوْجَنُكُمَا ئيمه ئهومان كرده خپزانى تُو لِكَي هه تاكو لَايَكُون - عَلَى لهسهر اَلْمُؤْمِنين بروداره كان

حَرَج ناره حه تى و ئيجراجى (-دروست نه بى) فِي له اَزْوَج هاوسه رانى اَدْعِيَّاهُمْ به ناوكراوه كانى ئه وان اِذَا كاى قَضَوْا به ناوكراوه كانيان -

مِنْهُنَّ له (هاوسه ره كان) يان (-گه يشتنه) وَطَرًا ئامانج وَّكَان و ههميشه اَمْر فهران وكارى اَللّٰهُ خُودَا مَفْعُولًا هاتوته جى و كراوه

(۳۷) مَا نه كان بووه عَلَى لهسهر اَلنَّبِيِّ پيغه مبه ر مِنْ (هيچ) حَرَج ناره حه تى و ئيجراجيىك فِيمَا له وهى فَرَض -

اَللّٰهُ خُودَا (-نووسيويه تى) لَهُر بوى سُنَّة (ئه وه) ياساو وسونه تى ههميشه يى اَللّٰهُ خُودَا يه فِي دهرياره ي اَلَّذِينَ ئه وان هى خَلَوْا به سه رچوون

مِنْ له قَبْل پيشا وَّكَان و ههميشه اَمْر فهران وكار اَللّٰهُ خُودَا قَدَرًا بر و ئه ندازه يه كى مَقْدُورًا ئه ندازكا و دياريكراوه (۳۸)

اَلَّذِينَ ئه وان هى يَبْلُغُون ده گه يهنن رَسَلَتْ په يامه كانى اَللّٰهُ خُودَا وَيَخْشَوْنَهُ و لى ده ترسن وَلَا يَخْشَوْنَ و ناترسن له

اَحَدًا (هيچ) كه سيك اِلَّا جگه له اَللّٰهُ خُودَا وَكَفَى و به سسه بِاللّٰهِ كه خُودَا حَسِبًا لى پيچه ره وه (بى تى) (۳۹) مَا نه كان بووه

مُحَمَّد موحه ممه د اَبَا باوى اَحَد (هيچ) يه كيىك مِّن له رَجَالِكُم پياوه كانتان وَلَكِنْ به لكو ته نها رَّسُول پيغه مبه رى اَللّٰهُ خُودَا

وَخَاتَم و كوټاى اَلنَّبِيِّن پيغه مبه ران (-بووه) وَّكَان و ههميشه اَللّٰهُ خُودَا بِكُلّ به هه موو شَيْء شتى عَلِيمًا ته واو زانا و ئاگدار

(۴۰) يٰٓأَيُّهَا هُو ئه ي اَلَّذِينَ ئه وان هى ءَامِنُوا برواتان هيناوه اَذْكُرُوا يادبكه نه وه اَللّٰهُ خُودَا ذِكْرًا يادكردنه وه يه كى كَثِيرًا زور

(۴۱) وَسَبِّحُوْهُ و پاكى راگرن و ته سبيحاتى بكه ن بُكْرَةً به يانيان وَاَصِيْلًا و ئيواران (۴۲) هُو هه ر ئه وه اَلَّذِي ئه وهى

يُصَلِّي درود و ره حمه ت ده نيرته عَلَيْكُمْ سه رتان وَمَلَائِكَتُهُ و فريشته كانيشى لِيُخْرِجَكُمْ تا ده رتان بكات مِّن له اَلظُّلُمَت تاريكابه كان

إِلَىٰ بُوَ الْأُنُورِ رَوُونَاكِي وَكَانَ وَهْمِيشَه بِأَلْمُؤْمِنِينَ بُوَ بَرَوَادَارَهْ كَان رَحِيمًا زُور مِيهره بَان وَبِهْ بَهْ زَهِيه (٤٣) نَحِيْتَهُمْ سَهْ لَاوِي ئَهْ وَاوَان

يَوْمَ ئَهْ وِرْوَژَهِي يَلْقَوْنَهُ يَتِي دَهْ گَهَن سَلَم وَ پَارِيْزْ رَاوِيه وَأَعَدَّ وَ ئَامَادَهْ يَكْرَدَه هُم بُوِيَان أَجْرًا پَادَاشْتِيكِي كَرِيمًا زُورْ كَرَاوَه (٤٤)

يَا أَيُّهَا هُوَ ئَهِي النَّبِيِّ پِيْغَهْمَبَهْر إِنَّا بَهْ رَاسْتِي ئَيْمَه أَرْسَلْنَاكَ تَوْمان نَارْدَوَهه شَهْدًا شَايَهت وَمُبَشِّرًا وَ مَوژْدَهْ بَهْ خَش

وَنَذِيرًا وَ بِيْدَارْ كَهْر وَ تَرْسِيْنَهْر (بِيْت) (٤٥) وَ دَاعِيًا وَ بَانْغُخَوازْ بِيْت إِلَيَّ بُوَ ، بُوَلَايَ اللَّهُ خُودَا بِإِذْنِهِ بَهْ ئِيْزَنْ وَ رِيْپِيْدَانِي ئَهْ وَ

وَسِرَاجًا وَ جَرَايَهْ كِي مُنِيرًا رَوُونَاكْ كَهْرَهْ (بِيْت) (٤٦) وَبَشِّرْ وَمَرْگِيْنِي بَدَه أَلْمُؤْمِنِينَ بَرَوَادَارَهْ كَان بِأَنَّ بَهْ ئَهْ وَهِي

هُم بُوِيَان ، بُوَئَهْ وَاوَان (هَهِيَه) مِّنْ لَهْ اللَّهُ خُودَا (وَه) فَضْلًا زِيْدَهْ چَاكَهِيَهْ كِي كَبِيرًا زُورْ گَهْ وَرَه (٤٧) وَلَا تَطِيعْ وَ بَهْ گُوِيْ-

الْكَافِرِينَ كَافِرَهْ كَان وَالْمُنْفِقِينَ وَ دُوو رَوُوَهْ كَان (-مَهْ كَه) وَ دَعَّ وَ وَازِيْنَهْ (گُوِيْ مَهْدَه) أَذْهَمَ ئَاْزَارْدَانِي ئَهْ وَاوَان

وَتَوَكَّلْ وَ پِشْتْ بِيَهْ سَتَه وَ تَهْ وَهْ كَكُوْلْ بَكَه عَلَيَّ لَهْ سَهْرَ اللَّهُ خُودَا وَكَفَى وَ بَهْ سَهْ سَهْ بِاللَّهِ خُودَا

وَكَيْلًا مَتْمَانَهْ پِيْكَرَاوْ پِشْتِيْ بَهْ سَتْرَاوِي (تَوْ بِيْت) (٤٨) يَا أَيُّهَا هُوَ ئَهِي الَّذِينَ ئَهْ وَاوَانِي ءَامَنُوا بِرَوَاتَانْ هِيْ نَاوَهْ إِذَا ئَهْ گَهْر

نَكَحْتُمْ (خَواستَان) الْمُؤْمِنَاتِ نَافَرَهْ تَانِي بَرَوَادَارِ ثُمَّ پَاشَان طَلَقْتُمُوهُنَّ تَهْ لَاقْتَانِ دَان مِّنْ لَهْ قَبْلَ پِيْشْ ئَهْ وَهِي أَنَّ كَه

تَمْسُوهُنَّ (تَخُونِيَانْ بَكَهْ وَاوَان) فَمَا ئَهْ وَه- لَكُمْ بُوْتَان (-نِيَه) عَلَيْنَّ لَهْ سَهْرِيَان مِّنْ (هِيْج) عِدَّةً حَسَابِ وَ عِيْدِيْدَهْ يَهْ ك

تَعْتَدُونَهَا حَسَابِي رَاگَرَن قَمِيْتُوهُنَّ (دَوَا مَارَهِيِيَانْ بَدَهْ نِي) وَسَرِّحُوهُنَّ وَ سَهْرِيَهْ سَتِيِيَانْ بَكَهَن سَرَّاحًا سَهْرِيَهْ سَتِيَهْ كِي جَمِيْلًا رِيْكَ وَ جَوَان

(٤٩) يَا أَيُّهَا هُوَ ئَهِي النَّبِيِّ پِيْغَهْمَبَهْر إِنَّا بِيْگُومَانِ ئَيْمَه أَحَلَّلْنَا حَهْ لَئِمْنَا كَرْدَوَه لَكَ بُوْتُوْ أَرْوُجَكَ هَاوَسَهْ رَانْتِ النَّبِيِّ ئَهْ وَاوَانِي

ءَاتَيْتَ پِيْتِدَاوَانِ أَجُورَهُنَّ هَهْ قِي مَارَهِيْ خُوِيَان وَمَا وَ ئَهْ وَاوَانِي مَلَكَتْ دَهْ سَتَكَهْ وَتَهْ يَمِيْنِكَ رَاسْتَهْ تْ بُوَوَهْ (لَهْ كَهْ نِيْزَهْ كَهْ كَان)

مِمَّا لَهْ وَهِي أَفَاءً - اللَّهُ خُودَا (-گِيْرَايَهْ وَه) عَلَيْكَ بُوَ سَهْرْتُوْ وَبَنَاتِ وَ كَچَانِي عَمِّكَ مَامَتِ وَبَنَاتِ وَ كَچَانِي

عَمِّكَ پِلَكْتِ (خُوشْ كِي بَاوَك) وَبَنَاتِ وَ كَچَانِي خَالِكَ خَالَتِ وَبَنَاتِ وَ كَچَانِي خَلَّتِكَ پِلَكْتِ (خُوشْ كِي دَايَك) النَّبِيِّ ئَهْ وَاوَانِي

هَاجِرْنَ كَوَّجِيانَكَرْدُوهُ مَعَكَ لَهْ گَهَلَت وَامْرَأَةً وَثَافَرَهَتِيكى مُؤْمِنَةً بَرَوَادار اِنْ نَهْ گَهَر وَهَبَتْ - نَفْسَهَا خَوَى (-به خشتی)

لِلنَّبِيِّ لَوْ پَنِغَه مَبَهَر اِنْ نَهْ گَهَر اَرَادَ - النَّبِيِّ پَنِغَه مَبَهَر يَش (-ويستی) اَنْ كِه يَسْتَنْكِحَهَا مَارَهى بَكَات خَالِصَةً (ئهمه) تايبه ته

لَكَ بُو تُو مِنْ - دُون به دهر (-له) الْمُؤْمِنِينَ بَرَوَادارَه كان قَدْ به دَلَنِيَايَ عَلَيْنَا زَانِيومانَه مَا فَرَضْنَا نَهوَهى وَاجِب و پَيُوسْتَمَانَكَرْدُوهُ

عَلَيْهِمْ لَه سَهريان فِي لَه اَزْوَاجَهُمْ هَاوسَه رَانِيان وَمَا وَ نَهوَهى مَلَكَتْ خَاوَه نَدارى- اَيْمَنَّهُم رَاسْتَه يان (كه نيزه كه كانيان) (-بووه)

لِكَيْلَا يَكُونَ هَه تَاكو- عَلَيْكَ لَه سَه رَت (-نه بِيْتَه) حَرَجْ نَارَه حَه قَى وَ ثِيحِرَاجَى وَكَانَ وَ هَه مَيِشَه اَللَّهُ خُودَا غَفُورًا نَهوَه پَرى لِيُبوورَدَهى

رَحِيمًا نَهوَه پَرى به به زَهِيهه (٥٠) تُرْجِي دَوَاى دَه خَهى مِنْ نَهوَهى تَشَاء تُو دَه تَهوَهى مِنْهُنَّ لَهوان وَتُوبِي وَگَدَه دَه يَتَهوَه

إِلَيْكَ بُوخَوْتُ مِنْ نَهوَهى تَشَاء تُو دَه تَهوَهى وَمَنْ وَهَه رَكَه سَيِّ اَبْتَغَيْتْ وَيَسْتَنْ لَهوَهى عَزَلْتُ دَا بَرَاى (لِي)

فَلَا جَنَاحَ نَهوَه گُونَاخ نِيَه عَلَيْكَ لَه سَه رَت ذَلِكَ نَهوَيان اَدْنَى نَزِيكَتَرَه لَهوَهى اَنْ كِه تَقَرَّ تُوقَرَه بَغَرَى اَعْيَنَهُنَّ چَاوَانِيان

وَلَا يَحْزَنَنَّ وَ دَلْگَران نَه بن وَ مِرَضِيْنَ وَ رَازى بن بِمَا بهوَهى اَتَيْتَهُنَّ پِيانَت دَاوَه كُلُّهُنَّ هَه موويان وَاللَّهُ وَ خُودَا يَعْلَمَ دَه زَانَى

مَا فِي (چى هَه يَه) لَه ناو قُلُوبِكُمْ دَلَه كانَتان وَكَانَ وَ هَه مَيِشَه اَللَّهُ خُودَا عَلِيْمًا تَهواو زانا وَ نَاگادارى حَلِيْمًا (زُور هَيْمَن وَ لَه سَه رَخَوِيَه)

(٥١) لَا - يَحِلَّ حَه لَال نِيَه لَكَ بُو تُو النِّسَاء زَنان مِنْ لَه بَعْدَ پاش نَهوَه وَلَا اَنْ وَ نَه تَبَدَّل (نَه) گُورَى بَيْنَ پَنِيان مِنْ لَه

اَزْوَاجَ هَاوسَه رَانِيكَ وَلَوْ هَه رَجَه نَد اَعْجَبَكَ - حُسْنُهُنَّ رِيكَ وَ پِيَكِيان (-سَه رَسامَت بَكَات) اِلَّا مَهْ گَهَر

مَا مَلَكَتْ نَهوَهى موْلَكَ وَ خَاوَه نَى يَمِيْنُكَ رَاسْتَه ت (كه نيزه ك بِيْت) وَكَانَ وَ هَه مَيِشَه اَللَّهُ خُودَا عَلَى لَه سَه ر كُلَّ هَه موو

شَيْءٍ شَتِيكَ رَقِيْبًا چَاوَدِيَرَه (٥٢) يَأَيُّهَا هُوَ نَهى الدِّينَ نَهوانَهى اَمْنُوا بَرَوَاتان هَيِناوَه لَا تَدْخُلُوا مَه چوونَه ناو بِيُوتَ مَالَانى

النَّبِيِّ پَنِغَه مَبَهَر اِلَّا ثِيْلَا اَنْ نَهوَهى كِه يُؤْذَنَ موْلَهَت بَدَرى لَكُمْ بُوْتان اِلَى بُو طَعَامَ خَواردنِيكَ غَيْرَ - نَظَرِيْنَ چَاوَه رِيوانى

اِنَّه پِيْگَه يَشْتَنِى (-نه بن) وَلَكِنْ وَ به لَام اِذَا كَاتَى دُعِيْمٌ بَانْگَران فَادْخُلُوا بَرُونَه ژوورَى فَاِذَا جَاكَاتَى طَعِمْتُمْ خَواردنَتان خوار

فَأَنْتَشِرُوا ثَهُوَه بَلَاوَهی لَیْبکَهَن وَلَا مُسْتَسِین و (خۆتان) خۆش مه کهن لَو قسهو باسیک إِنَّ به دُنْیایی ذَلِکُمْ ئاَهُوَه کَانَ بوو

یُوْذِی ئه زیه تی- اَلْنَبِیِّ پیغه مبه ر (-ده دا) فِیَسْتَحِیْ ئِیتر ئه و شه رمی ده کرد مِنْکُمْ لیتنان وَاللّٰهُ و خودا لَا یَسْتَحِیْ شه رم ناکات مِنْ له

اَلْحَقَّ حه ق وَاِذَا وئه گهر سَأَلْتُمُوْهُنَّ داواتا نکرد لییان مَتَّعًا که ل و په لیک فَسَلُّوْهُنَّ ئه و ه لییان داوا بکه ن مِنْ له وِرَاءَ پشت ی

جَابَ په رده و حیجابیک ذَلِکُمْ ئاَهُوَه اَطْهَرَ پاکتر ه لِقُلُوْبِکُمْ بُو دلی خۆتان وَقُلُوْبِهِنَّ و دلی ئه وانیش وَمَا ونه کَانَ بوو ه

لَکُمْ بۆتان اَنْ که تُوْذُوا ئه زیه ت بده نه رَسُوْلَ په یامبه ری اَللّٰهُ خودا وَلَا اَنْ و نه (بووه بۆتان) که تَکْحُوْا ماره بکه ن

اَزَوْجِه ه اوسه رانی مِنْ له بَعْدِهَ دوا ی ئه و اَبْدًا هه رگیز إِنَّ به دُنْیایی ذَلِکُمْ ئه و ه کَانَ - عِنْدَ لای اَللّٰهُ خودا

عَظِيْمًا (هه ر) زۆر گه وره و مه زن (-بووه) (۵۳) اِنْ ئه گهر تَبَدُّوا ئاشکرا بکه ن شَيْئًا شئی اَوْ یان تُخْفُوْهُ بیشارنه وه

فَاِنَّ ئه و ه به دُنْیایی اَللّٰهُ خودا کَانَ (هه میشه) بِکَلِّ به هه موو شَيْءٍ شئی عَلِيْمًا ته و او زانا و ئاگدار ه (۵۴) لَا -

جُنَاحَ نیه (هیچ) گونا هیک عَلَیْهِنَّ له سه ریان فِیْ له (راست) اَبَائِهِنَّ باوکانیان وَلَا اَبْنَائِهِنَّ و نه (له راست) کورپان

وَلَا اِخْوَنِهِنَّ و نه براییان وَلَا اَبْنَاءَ و نه کورپانی اِخْوَنِهِنَّ براییان وَلَا اَبْنَاءَ و نه کورپانی اَخْوَتِهِنَّ خوشکانیان

وَلَا نِسَائِهِنَّ و نه ژنه کانیا ن وَلَا مَا و نه ئه وه ی مَلَكَتْ ده سته و ته ی اَيْمَنُ راس ته یان (که نه زه که کانیا ن) وَاَتَقِيْنَ و بترسن و پارێزکار بن له

اَللّٰهُ خودا اِنْ به دُنْیایی اَللّٰهُ خودا کَانَ هه ر عَلٰی له سه ر کُلِّ هه موو شَيْءٍ شتیک شَهِيدًا شایه ت و ئاگه داره (۵۵)

اِنْ به راستی اَللّٰهُ خودا وَمَلٰئِكَتُهُ و فریشه کانی یُصَلُّوْنَ درود و ره حمه ت و ئه نا ده که ن عَلٰی له سه ر اَلْنَبِیِّ پیغه مبه ر یَاٰیْهَا هُوَ ئه ی

اَلَّذِيْنَ ئه وانه ی اٰمَنُوا بپرواتان هیناوه صَلُّوا درود و ئه نا بکه ن و سه لوات بنیرن عَلَیْهِ بۆ سه ر ، له سه ر وَسَلُُّوا و سه لام بکه ن

تَسْلِيْمًا سه لامیک (ی زۆر) (۵۶) اِنْ به دُنْیایی اَلَّذِيْنَ ئه وانه ی یُوْذُوْنَ - اَللّٰهُ خودا

وَرَسُوْلُهُ و پیغه مبه ره که ی (-ئه زیه ت و ئازار ده ده ن) لَعَنَهُم له عنه تی لیکردوون و بیبه شی کردوون له ره حمه تی خوی اَللّٰهُ خودا فِیْ له

الدُّنْيَا دُونِهَا وَالْآخِرَةُ وَ دَوَارُورْ وَأَعَدَّ وَ ئَامَادَه يَكْرُدُوهُ هُمُ بَيَّانِ عَذَابًا عَظِيمًا وَ ئَهْشَكَه نَجْهِيه كِي مُهَيِّنًا رَيْسَوَاكَه ر (٥٧)

وَالَّذِينَ هُمْ يُؤْذُونَ هُمُ الْمُؤْمِنِينَ بِرِوَادَرِه كَانِ وَالْمُؤْمِنَاتُ وَ بِرِوَادَارَانِي (مَي) بِغَيْرِ بَهِي

مَا أَكْتَسَبُوا شَيْءٌ بِهَدَه سَتِيَانِ هِنَا بَيَّتْ (بَهِي خَه تَا يَه ك) فَقَدْ هُوَه بَه دَلْنِيَا يِ احْتَمَلُوا لَه خَوِيَانِ بَار كَرْدُوهُ بَهْتَنًا بُوخْتَانِ وَإِنَّمَا وَ تَاوَانِي كِي

مُهَيِّنًا دِيَارِ وَ ئَا شَكْرَا (٥٨) يَا أَيُّهَا هُوَ ئَهِي النَّبِيِّ بَيَّغَه مَبْهَرِ قُلْ بَلَى لِّأَزْوَاجِكَ بَه خِيَرَانَه كَانَتْ وَ بَنَاتِكَ وَ كُجَانَتْ

وَنِسَاءً وَ ئَا فَرَه تَانِي الْمُؤْمِنِينَ بِرِوَادَرِه كَانِ يَدْنِينَ نَزِيكَ وَ شَوْرَكَه نَه وَ هِ عَلَيْنَ بَه سَه رَخَوِيَانِ مِنْ لَه

جَلْبِيْبِيْنِ جِيلِبَابَه كَانِيَانِ (لَه چَه ك وَ كِرَاسِي ئَا فَرَه ت) ذَلِكَ هُوِيَانِ أَدْنَى نَزِيكَتَرِه أَنْ كِه يَعْرِفُنَ بِنَاسِرِينَ فَلَا يُؤْذَنُ ئَيْتَرِ هَزِيَه ت نَه دَرْتِيْنِ

وَكَانَ وَ هَه مَيِشَه اَللّٰهُ خُودَا غَفُورًا هُو پَه رِي لِيْبُووَرْدَهِي رَحِيْمًا هُو پَه رِي بَه بَه زَهِيَه (٥٩) لَيْتَنِ هَه گَه ر بِيْتُو لَرَّ -

يَنْتَه كُوتَا يِي يِ (نَه) هِنِيْنِ اَلْمُنْفِقُونَ مَوْنَا فَيِيقِ وَ دُووَرُوَه كَانِ وَالَّذِينَ وَ ئَه وَانَهِي فِي لَه ، لَه نَاوِ قُلُوْبِهِمْ دَلَه كَانِيَانِ (هَه يَه)

مَرَضٌ دَه غَه لِي وَ نَه خَوْشِي وَ اَلْمَرْجِفُونَ وَ دَلْ لَه رَزُوْكَه كَانِ فِي لَه اَلْمَدِيْنَةُ شَارَه كِه لَنْغَرِيْكَ هُوَه - بِيْهَمْ هُوَانِ (-دَه كَه يَنَه پَارُوِي تُو)

ثُمَّ پَاشَانِ لَا يُجَاوِرُونَكَ لَه گَه لْ تُو هَاوَسِي نَابِنِ وَ كُؤَانَبَنَه وَ هِيَا تِيَا يِدَا اِلَّا مَه گَه ر قَلِيْلًا كَه مَيِكَ (٦٠)

مَلْعُونِينَ نَه فَرَه تَلِيْكَرَاو وَ دُووَرِ لَه رَه مَه ت اَيْنَمَا لَه هَه رَشُوِيِي تَقْفُوْا گَه يَشْتَرَا يِيْيَانِ اُخِذُوا گِيْرَانِ وَ قَتِلُوا وَ كُوْرَانِ تَقْتِيْلًا (چُوْنِ) كُوشْتِي

(٦١) سُنَّةُ يَاسَاوِ وَ سَوْنَه تِي هَه مَيِشَه يِ اَللّٰهُ خُودَا يَه فِي لَه (بَارَهِي) اَلَّذِينَ هُوَانَهِي خَلَوْا بَه سَه رُچُوونِ مِنْ لَه قَبْلَ پِيْشَا

وَلَنْ وَ هَه رْگِيْز - تَجِدَ (-نَا) دُوْزِيْتَه وَ هِ لِسُنَّةُ بُو يَاسَايِ هَه مَيِشَه يِ اَللّٰهُ خُودَا تَبْدِيْلًا گُوْرَانِيْكَ (٦٢) يَسْئَلُكَ پَرِسِيَارْتِ لِيْدَه كَه ن

اَلنَّاسُ خَه لَكِ عَن دَه رِبَارَهِي اَلْسَاعَةُ رُوْزِي قِيَا مَه ت قُلْ بَلَى اِنَّمَا لَه رَاسْتِيْدَا - عَلِيْهَا زَانَسْتِيَه كَه ي (-تَه نَهَا) عِنْدَ لَآيِ اَللّٰهُ خُودَا يَه

وَمَا وَ چُوْنِ يَدْرِيكِ تُو بَزَانِي لَعَلَّ بَه لَكِه اَلْسَاعَةُ رُوْزِي قِيَا مَه ت تَكُوْنُ - قَرِيْبًا نَزِيكَ (-بِيْتِ) (٦٣) اِنْ بَه دَلْنِيَا يِ اَللّٰهُ خُودَا

لَعَن نَه فَرَه تِي كَرْدُوهُ لَه اَلْكَافِرِيْنَ كَا فَرَه كَانِ وَأَعَدَّ وَ ئَامَادَه يَكْرُدُوهُ هُمُ بَيَّانِ سَعِيْرًا ئَا گَرِيْكَ هُو پَه رِي جُوْشَدِرَاو (٦٤)

خَلِيلِينَ ههتا ههتاين ماوهن فِيهَا تاييدا اَبْدًا بهنه پراوهي لَا - يَجِدُونَ (-نا) دۆزنه وه وَلِيًّا دوست و پشتيواني

وَلَا نَصِيرًا و نه سه رخهر و يارمه تده ريك يش (٦٥) يَوْمَ ته ورؤزه ي تَقْلَبُ سه روبن ده كرى وَجُوهَهُمْ روهه كانيان فِي له ، له ناو

النَّارِ ناگر يَقُولُونَ تهوان ده لين يَلِيْنًا ئاى خوزگه اَطْعَنَّا گوپرايه ليما نكردبا بؤ اَللّٰهُ خودا وَاَطْعَنَّا و گوپرايه ليما نكردبا بؤ

الرَّسُولَ پيغه مبه ر (٦٦) وَقَالُوا وگو تيان رَبَّنَا په روه رديگاره اِنَّا بَيِّغومان ئيمه اَطْعَنَّا گوپرايه ليما نكردبا بؤ

سَادَتًا پياو ماقوله كانمان وَكِبَرَاءَنَا و گه وره كانمان فَاَضْلُونَا ئيتر تهوان گومراي نكردين و وئليانكردين له اَلْسَبِيلَ رَيِّ (٦٧)

رَبَّنَا په روه رديگاره اَتَيْتَهُمْ بياندى ضَعْفَيْنِ دووهه نده مِنْ له الْعَذَابِ عه زاب و ئه شكه نجه وَالْعَنَمُ و بهنه فره تيان بكه

لَعْنًا نه فره تيه كي كَبِيرًا زور گه وره و مه زن (٦٨) يَأَيُّهَا هؤ ئه ي اَلَّذِينَ تهوانه ي اٰمَنُوا بروتان هيناوه لَا تَكُونُوا -

كَالَّذِينَ وهك تهوانه (-مه بن) اٰذُوا ته زيه ت و ئازاريان دايه مُوسَى موسا فَبَرَّاهُ ته وه بوو- اَللّٰهُ خودا (-پاكي تهوى دهرخست) مِمَّا له وهى

قَالُوا تهوان گوتيان وَكَانَ و تهو- عِنْدَ لاي اَللّٰهُ خودا وَجِيْهَا (-ههر) بهرچاوى ناسراو (-بوو) (٦٩) يَأَيُّهَا هؤ ئه ي اَلَّذِينَ تهوانه ي

اٰمَنُوا بروتان هيناوه اتَّقُوا بترسن و پاريزكاربن له اَللّٰهُ خودا وَقُولُوا و - قَوْلًا قسه و وتاريكي سَدِيدًا راست و دروست (-بليين) (٧٠)

يُصْلِحْ چاك ده كات لَكُمْ بؤتان اَعْمَلْكُمْ كار و كرده وه كانتان وَيَغْفِرْ و ته به خشي و ده بوورى لَكُمْ بؤتان له ذُنُوبَكُمْ گونا هه كانتان

وَمَنْ و هه ركه سى يَطِيع - گوپرايه ئى اَللّٰهُ خودا وَرَسُولُهُ و پيغه مبه ره كه ي (-بكات) فَقَدْ ته وه به دنيايى فَاز برديتيه وه و ده ستيكه وتووه

فَوْزًا ده ستكه وتنيكى عَظِيمًا زور گه وره و مه زن (٧١) اِنَّا به راستى ئيمه عَرَضْنَا - اَلْأَمَانَةَ ته مانه ت و پاسپارده كه مان (-پيشاندا)

عَلَى سه ر اَلْسَمُوتِ ئاسمانه كان و اَلْأَرْضِ و زهوى وَالْجِبَالِ و چياكان فَاَيُّنْ جا تهوان قبوليان نه كرد اَنْ كه يَحْمِلْنَهَا هه ئى بگرن

وَأَشْفَقْنِ و زور ترسان مِنْهَا لِي وَحَمَلَهَا و - اَلْإِنْسُ مَرُوف (-هه ليگرت) اِنَّهُ به دنيايى تهو كَان - ظُلُومًا زور سته مكارى

جَهُولًا زورنه زان (-بوو) (٧٢) لِيُعَذِّبَ تا- اَللّٰهُ خودا (-عه زاب و ته شكه نجه بدات) اَلْمُنْفِقِينَ (پياوه) دوورپوهه كان

وَالْمُنْفِقَاتِ و (ئافره ته) دووړووه كان وَاَلْمُشْرِكِينَ وموشریک و هاوبه شدانه ران (نیرینه کان)

وَالْمُشْرِكَاتِ موشریک و هاوبه شدانه ران (له مئینه کان) وَيَتُوبُ و - اَللّٰهُ خدا (-توبه وه رگری) عَلٰی له اَلْمُؤْمِنِينَ برواداره کان

وَالْمُؤْمِنَاتِ و بروادارانی (مئ) وَكَانَ و هه میشه - اَللّٰهُ خدا غَفُورًا زور لیبوورده ی رَحِيْمًا زوربه به زه ی و میهره بان (-بووه) (۷۳)